

„Olvass többet!”

Déry Tibor: Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról
(szövegrészlet)

- Amikor egy óra leteltével- mondta Beverley- elindultam a domboldalon, hogy megkeressem, mert idegességemben már a maradék kis hajamat is ki akartam tépni a kopasz fejemről, akkor is annyi betegszállító hordággal találkoztam, mintha egy egyetemi diáktüntetés finiséhez érkeztem volna. A legtöbb szállítmány le volt takarva, s így mindegyik hordágyhoz oda kellett furakodnom, s felemelnem a lepedőt, hogy lássam, kit visznek alatta. Persze, ha az ember meggondolja, hogy háromszázezer ember futott ott össze Montánában, azaz egy jókora város lélekszámával felérő tömeg, egészségügyi szempontból nem épp kedvező körülmények között...
 - Az Elsősegély felé vezető utakon- mondta Beverley- egymás után hozták a hordágyakat, mert a dobogó környékén még mindig ütlegelték egymást, közben Mick Jaggerék a *Miért hagytuk, hogy így legyen-t* pengették, olyan lelkesülten, hogy a hangszórók majd lerepedtek az árbocaiokról, s még a harmincéves aggastyánok zsebében is kinyílt a bicska.
 - Leszállt az este- mondta Beverley-, egykettőre besötétedett, reménytelen volt, hogy a reflektorok csíkozta éjszakában, egy háromszázezres tömegben megtaláljak egy embert, még ha az úgy fénylene is, mint az annunciáció angyala.
 - Persze, civil beteg is volt épp elég- mondta Beverley-, a rosszul üdvözülteken s a pokolra szállottakon kívül, akik túladagoltak, s lerohadtak, vagy hamisított vagy rossz minőségű mannát nyeltek, amely megfeküdte az agyukat...
 - Volt, aki inzulinhiány miatt kómába esett- mondta Beverley-, volt, aki begőzölten kocsiba szállt, árokba fordította a ládáját, s összetörte magát, volt napszúrás, tüdőgyulladás, vakbélgyulladás, borda-és koponyaacsont-törés, fertőzőeses májgyulladás, volt szülés és koraszülés, egyszóval...
 - Tudtam, kár minden lépésért- mondta Beverley-, józan ésszel nem remélhető, hogy megtaláljam, még ha maga a Szentlélek fogná is a kezemet. Mondogattam is magamban: buta tyúk, buta tyúk, mit hajtod magad, állj le!...de azért tovább jártam a terepet, még azután is, hogy az utolsó rock-együttes levonult a dobogóról, a reflektorok kialudtak, s a sötétben már csak az esőtócsák világították ki a talpamat. Talán még megmenthetem, ha idejében rátalálok, gondoltam.
 - Nem látta véletlenül Esztert, kérdeztem Manueltól- mondta Beverley.
 - Maga is Esztert keresi - mondta Manuel Esteban Jesus de Alveiro y Fuente.- Egész Amerika Esztert keresi?
- Manuel szőke körszakállát s benne az arcát rosszkedvűen Beverley felé fordította. – Hideg van - mondta. – Szegény Beverleym, kutya hideg van. A sátramba befolyik a víz. Nincs egy fölösleges pokróca?
- Nincs- mondta Beverley.
 - Ma már egyszer keresték nálam- mondta Manuel.
 - Gondolom, József- mondta Beverley.
 - Tulajdonképpen melyikük vesztette el, szegény Beverleym?- kérdezte Manuel.-
- Maga, vagy ő?
- Szarja össze magát--mondta Beverley-, mit kérdez annyit?
 - A rendezőség irodájában be lehet jelenteni, ha valaki elvesztett valamit- mondta Manuel Esteban Jesus de Alveiro y Fuente.- Elvesztett egy sárga viharkabát, jobb zsebében egy doboz inzulinnal, a becsületes megtaláló...Elvesztett egy lila női lastexnadrág, bal zsebében egy pesszáriummal...Allan menjen haza, meghalt a nagymamája..Müller Kurt elvesztett egy doboz penicillint, fecskendővel...

